

Usa ka Bag-o nga Higala para ni Wellington

Ni Amber Healey
Mga Magasin sa Simbahan
(Gibase sa usa ka tinuod nga istorya)

*“Ang tanan managsama ngadto sa Dios”
(2 Nephi 26:33).*

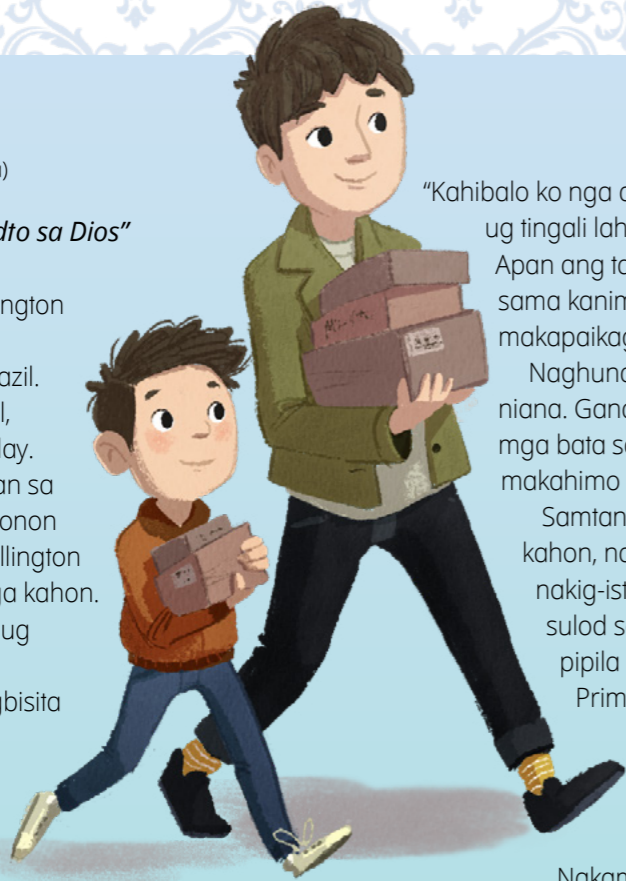
Nagsabak og kahon si Wellington samtang ang iyang papa nagdrayb sa Rio de Janeiro, Brazil. Milabay sila og hayag nga asul, lunhaw, ug dalag nga mga balay. Giparada ni papa ang sakyanan sa gawas sa usa ka dako nga tabonon nga gambalay. Migawas si Wellington ug mikuha og dugang nga mga kahon. Puno kini sa sabon, mga tisyu, ug ubang mga suplay.

Siya ug ang iyang papa nagbisita og balay sa pag-atiman [care home] aron sa paghatag og mga suplay ngadto sa mga tigulang nga nagpuyo didto. Sa sinugdanan, naghinam-hinam si Wellington. Apan karon mibati siya og gamayng kakulba. Unsa kaha ang mga tawo didto? Saputon ba kaha sila? Unsa kaha iyang isulti ngadto kanila?

Misulod si Wellington sa gambalay nga nagsunod sa iyang papa. Dihay daghang tawo sa balay pahulayan. Ang pipila naglakaw-lakaw gamit ang mga walker. Ang pipila naglingkod sa mga wheelchair, nagdula og chess. Ang uban naglingkod lang nga nag-inusara.

Gibira ni Wellington ang bukton ni Papa. “Pa, wala ko kahibalo unsay buhaton,” mihunghong siya. “Tanan nga mga tawo dinhi tigulang kaayo kay kanako! Unsaon nako sa pagpakig-istorya kanila?”

Mipahiyum si Papa ug miluhod tupad ni Wellington.

“Kahibalo ko nga ang mga tawo dinhi mas tigulang, ug tingali lahi og gamay ang ilang panagway. Apan ang tanan dinhi usa ka anak sa Dios, sama kaniyo! Tingali sila adunay pipila ka makapaikag nga mga asoy nga maistorya.”

Naghunahuna si Wellington mahitungod niana. Ganahan siyang makighigala sa ubang mga bata sa eskwelahan ug sa Primary. Tingali makahimo siya og mga higala dinhi usab!

Samtang gitunol ni Papa ang mga kahon, naglakaw-lakaw si Wellington ug nakig-istorya sa mga tawo nga naglingkod sulod sa kwarto. Gikantahan niya sila sa pipila sa iyang paborito nga mga awit sa Primary. Sa wala madugay nangatawa ug nanganta og dungan ang daghang tawo. Makalingaw kaayo kini!

Mitan-aw sa palibot si Wellington.

Nakamatikod siya og usa ka babaye nga nag-inusarang naglingkod sa sopa. Siya adunay daghang uban ug mga kunot.

Miduol si Wellington kaniya ug milingkod sa sopa. “Hi!” miingon siya. “Ako si Wellington. Unsay imong ngalan?”

Mitan-aw siya kang Wellington ug mipahiyum. “Ako si Mariana,” miingon siya.

Gikulbaan si Wellington, mao nga gipangutana niya ang iyang nahunahunaan. “Unsa ang imong paborito nga pagkaan?”

Naghunahuna siya og kadiyot. “Ganahan gayud ko kanunay sa *pão de queijo* [pan nga adunay keso],” miingon siya.

“Mao kana ang akong paborito usab!” miingon si

“Tanan nga mga tawo dinhi tigulang kaayo kay kanako! Unsaon nako sa pagpakig-istorya kanila?”

Wellington. Ganahan kaayo siya sa gagmayng mga pan nga adunay keso.

Nagsugod sila sa paghisgot mahitungod sa ilang paborito nga mga awit, mga paugnat sa kusog [sports], ug mga handumanan. Miistorya si Mariana kaniya kabahin sa mga kalingawan nga iyang gibuhath kaniadto sa dihang bata pa siya.

“Salamat sa pag-anhi dinhi karon,” miingon siya. “Wala koy bisan kinsa nga pamilya nga makaanhi ug makabisita kanako, ug mahimong lisud ang paghimo og bag-ong mga higala.” Naguol ang panagway ni Mariana. “Usahay mobati ko nga nag-inusara kaayo.”

Dili sigurado si Wellington kon unsay itubag. Naghunahuna siya kon unsa ka masulub-on siya kon wala siyay mga higala o pamilya nga ikaistorya. Dayon naghunahuna siya mahitungod sa unsay gisulti sa iyang papa mahitungod sa tanang tawo dinhi nga usa ka anak sa Dios.

Mipahiyum siya ug mitan-aw kang Mariana. “Kon nag-inusara ko, ganahan ko nga mag-ampo sa Langitnong Amahan. Motabang Siya nga moarang-arang akong pamati. Ako nahibalo nga wala gayud ako mag-inusara tungod kay kanunay akong makaistorya kaniya. Tingali mahimo usab nimong sulayan nga mag-ampo.”

Mipahiyum si Mariana ug migakos kang Wellington. “Salamat. Nagtuo ko nga nindot na nga ideya.”

Sa wala madugay si Papa miduol kang Wellington ug mipikpik kaniya sa bukton. “Adto na ta,” miingon siya.

“Sayoha gud?” miingon si Wellington.

Mikatawa si Papa. “Ayaw kabalaka. Makabalik pa kita sa sunod semana.”

Nakapalipay kana ni Wellington. Milukso siya gikan sa sopa. “Magkita kita sa sunod higayon!” giingnan niya si Mariana.

Mipahiyum siya samtang nanamilit siya sa iyang bag-ong higala. Dili siya makahulat nga mobalik! ●
Kini nga istorya nahitabo sa Rio de Janeiro, Brazil. Ang tagsulat nagpuyo sa Utah, USA.